

Losse gedachten

en werd zelfs door de vroegere rijken niet gegeten. Gelukkig ontving Josephine, door bemiddeling van Tallien haar goederen en vermogen terug. Toen waren voor haar de moeilijkste tijden, tenminste voor zoover het de uiterlijke omstandigheden betrof, voorbij en kon ze zich bezig houden met de vraag, hoe te voorzien in de verdere opvoeding van haar kinderen, die door het gebeurde erg geleden had. Ze plaatste beiden op een instituut, en daar, bij madame Campan, kon de jeugd van Hortense, zoolang gedrukt door de ongelukken, eindelijk haar rechten hernemen.

(Wordt vervolgd.)

THEOSOFIE EN CHRISTENDOM

'k Had, 't doet er niet toe waarom, dien ganschen middag in een handboekje over Theosofie zitten lezen. 'k Wist er toen wel iets van, maar lang niet alles. Volgens theosofische opvatting ben ik bepaald in een vorig leven nooit met het begrip reïncarnatie in aanraking gekomen. Mijn gemoed bleef er tenminste koud bij. En ik zag in gedachten de theosofische predikers gaan naar de achterbuurten, en tot de diepst-gezonken menschen zeggen: „je boet nu je schuld, die je in een vorig bestaan bedreven hebt, maar wanneer je nu streeft naar reinheid, zal je in een volgende reïncarnatie, dat is zoo ongeveer na vijftienhonderd jaar, in een betere omgeving geboren moeten worden.” Maar die menschen weten niet van een vorig bestaan, en denk je, dat ze er naar vragen, wat er over vijftienhonderd jaar gebeuren zal? Dan weten ze immers weer niet van *dit* bestaan? Of, wanneer ze al beter willen worden, zal hun zwakke wil het uithouden tegen al de verlokkingen der zonde rondom hen? De socialisten verwijten ons, dat we de menschen zoet willen houden met het uitzicht op een Hemel vol gelukzaligheid hiernamaals, met een wissel op de eeuwigheid, zooals zij 't noemen. Doch als de mensch al niet weten wil van 't geen na dit korte leven met hem gebeurt, hoe zal hij dan hooren naar 't geen gepredikt wordt over een terugkeer, telkens weer, tot een reinheid is bereikt, die genoegzaam is, niet om gelukzalig te kunnen leven, doch om niet meer te behoeven te leven?

En indien de mensch al wil luisteren, hoe zal de eenvoudige, de onkundige, de ongeleerde ooit thuis

raken in de moeilijke theosofische benamingen, die toch slechts het eerste begin van hun godsdienst heeten te zijn?

Toen ik dan, vermoeid, het boekje had terzijde gelegd, vond ik in een Engelsch tijdschrift het volgende: „Het is de glorie van het Christelijk ideaal, dat het, terwijl het gegrepen kan worden door de zwaksten en meest gezonkenen, toch ook weer zoo hoog is, dat de besten en edelsten noodig hebben hun aangezichten steeds omhoog geheven te houden, willen ze 't niet uit het gezicht verliezen.” En die weinige woorden stelden het Christendom weer in al zijn eenvoud en in al zijn heerlijkheid mij voor oogen.

Waarom dan toch nog zooveel 't ergens anders zoeken? Waarom ook de theosofie nog zooveel bekoorlijks heeft, vooral voor machtigen naar den geest. Zou het niet zijn, omdat de theosofie tegemoet komt aan den hoogmoed van den mensch, waar ze spreekt van zelf-verdiene en den weg als moeilijk voorstelt? Dit is immers een godsdienst voor de goeden, de edelen! Doch het Christendom spreekt van het kruis en van genade, en die zijn ook den Grieken van onzen tijd nog een dwaasheid.

* * *

Kind van God te zijn wil niet zeggen: alles weten en alles doorschouwen.

Kind van God te zijn wil niet zeggen: een antwoord ontvangen op alle vragen, die oprijzen in de ziel.

Kind van God te zijn beteekent: alles overgeven aan den Vader, Die het geheel doorschouwt, waar wij ons blind staren op een enkel onderdeel.

Kind van God te zijn beteekent: ons zelf, onze geliefden, heel de wereld met een geloovig hart toevertrouwen aan de Hoogste Wijsheid, Die tevens de Eeuwige Liefde is.

J. M. W.—W.

Kijkjes door 's Levens Venster
door A. v. HOOGSTRATEN—SCHÖCH.
Uitgave van J. H. Kok te Kampen.

De dingen van het leven gaan zoo vaak langs ons heen, zonder dat wij er acht op slaan en wij gaan